

* *

Шакъир Бегу кула гради,
 Цапарево Николино мори.
 Мевметъ ага млеко бие,
 Цапарево Николино мори.
 Прилаіаа селцки пцета.
 Тогаі викна Шакъир Бегу :
 Іа назжрни Мевмет ага,
 Що си лаатъ селцки пцега ?
 — Отгор идат сеіменъето,
 Сеіменъето Малешефски.—
 — Ако дойдат, добре дошле,
 Цапарево Николино мори.—
 Дури дума издумале,
 Дофтасаа сеіменъето,
 Сеіменъето Малешефски,
 Цапарево Николино мори.
 Не са биле сеіменъето,
 Сеіменъето Малешефски,
 Туку биле аідутите,
 Аідутите Малешефски
 Со той Ильо воіевода,
 Цапарево Николино мори.

(Народна пѣсенъ, слушана
 отъ *Коста Манчески* изъ
с. Берово).

Тоската Мехмедъ отведе осемтъ отъ задържани-
 нитъ и безмилостно обругани жетварки въ харемлика
 на Шекиръ бега : той още не мислѣше да ги отпусне!
 При него бѣ останала само красавицата невѣста Ни-
 колина отъ Цапарево. Тя лежеше до нозетъ му, без-
 чувственна, съ издрани дрѣхи и съ безпомощно из-
 ложена за арнаутскитъ сладострастни очи женска
 млѣчна снага.

Шекиръ бегъ смучеше кехлибара на своето нер-
 теле, отъ врѣме на врѣме пълнѣше чашка бистра ра-
 кия, изпиваше я и треперливо спираше пияно кърва-
 витъ си очи върху припадналата и разголена прѣдъ
 нозѣтъ му клѣта—клѣтница Николина.

— Бего, Мелничкитъ сеймени идатъ ! — влѣзе
 понастрѣхналъ Мехмедъ ага.

— Ааа ! — избѣли очи Шекиръ бегъ ; — хаберъ